

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugații românilor? (XXVI)

Despăgubiri pentru cei care au militat împotriva României

5. Restituirea vechii prăzi... în integritate 5.3a. Să privim spre culise (ajutați de) REALITATEA EVREIASCĂ...

Vom ilustra presiunile care au dus la evoluția legislativă rezumată în capitolul anterior, cu informații preluate din publicația „Realitatea evreiască”...

Nr. 322-323 1 - 31 iulie 2009 „Conferința internațională „Holocaustul și restituirea proprietăților evreiești”. Între 26-30 iunie a.c., la Praga a avut loc manifestarea „Holocaust Era Assets Conference”, care a dezbătut situația restituirii proprietăților private și comunitare, luate de la evrei în perioada celui de-al doilea război mondial, dar și în cea comunistă. [Atenție la marele truc: în numele suferințelor holocaustului, sub acoperirea reparării abuzurilor naziste, se realizează de fapt anularea ocultă a efectelor exproprierii comuniste. Cu pretenția ca o victimă a nazismului să aibă temeiuri de întietate ca... victimă a comunismului. Răsturnare/manipulare rezultată din istorie, posibilă doar datorită slăbiciunii noastre. Căci așa cum vom vedea, la noi, evreii, veniți la putere după 1944, au recuperat - de regulă - ce le luaseră nașiții. Astfel, imobilele reclamate după 1990 (sau sumele compensoare), chiar dacă or fi fost la un moment dat în mîini „antisemite”, reprezintă doar anularea rezultatului revoluției comuniste, pe care autorii ei, mulți evrei, implicați în măcelărirea noastră, nu l-au renegat].

Continuare a conferinței internaționale de la Washington, la manifestarea de la Praga au participat reprezentanți din 49 de țări, numeroase ONG-uri, mari organizații evreiești internaționale, oameni politici, personalități evreiești cunoscute, ca Elie Wiesel [Nu putea lipsi cînd s-a apropiat recoltarea], laureat al Premiului Nobel pentru Pace, Simone Veil [Franța, fost ministru] [...]. România a fost prezentă cu o importantă delegație, condusă de dr. Bogdan Aurescu, secretar de stat la MAE.

Dr. Aurel Vainer, deputat și președintele F.C.E.R., dr. Irina Cajal Marin, din partea MAE, Daniel Anghel, director la Autoritatea de Restituire, Samuel Izsak, director la Fundația „Caritatea” și alții [Sub nici o formă, mandatați democratic, la a angaja țara în plăți păgubitoare pentru cetățenii ei]. În cadrul unei adunări publice, dr. Aurel Vainer a prezentat, pe baza „Declarației de la Terezin”, adoptată la încheierea reuniunii [vom vedea cum „adoptarea” de către agenții/oficinele intereselor filosemitice și tratată apoi ca creatoare de obligații], principalele idei și concluzii și importanța acestora pentru procesul de restituire care se desfășoară în România. [...] Numeroși vorbitori - dr. Irina Cajal Marin, dr. Liviu Beris, președintele A.E.R.V.H., dr. Alexandru Florian, director executiv al Institutului „Elie Wiesel”, av. C. Visinescu, ing. José Iacobescu, președintele B'nai B'rith România, Hary Eliad, director al TES, ing. Iancu Tucărman, M. Brateș, C. Benone - s-au referit la necesitatea activității de educație sub multiple forme și a elaborării unei strategii mai ferme, a unor acțiuni concrete din partea F.C.E.R. în domeniul restituțiilor: [Frumoasă împletire între educație și spoliere! Care o fi scopul și care mijlocul?] Prof. univ. dr. Liviu Rotman, directorul C.S.I.E.R., a subliniat că

problema restituirilor nu este exclusiv evreiască, buna sa desfășurare este un semn al solidității statului de drept. [A statului „Drepti!”... Căci un stat de drept slujește o populație, nu o spoliază.] El a promis sprijin în ceea ce privește punerea la punct a arhivelor care se află la Centrul de Istorie, un ajutor important pentru stabilirea apartenenței unor bunuri evreiești. Ing. Paul Schwartz, vicepreședintele F.C.E.R., a clarificat [...] informând că există mult mai multe proprietăți comunitare decât cele 2.000 revendicate de F.C.E.R. Pe de altă parte, în ceea ce privește proprietățile particulare, mulți evrei plecați din România au renunțat să le revendice.”

Nr. 342-343 1 - 30 iunie 2010 „Restituirea proprietăților confiscate în Holocaust. Cele 40 de state participante [Acestei deturnare a democrației - agenți docili ai unei vaste mafii reprezentînd „state”] la Conferința de la Praga, din Europa, S.U.A., Canada, au adoptat textul final al documentului «Linii directoare și bune practici» [verbiajul tipizat pentru acoperirea escrocheriei] privind restituirea proprietăților confiscate în perioada Holocaustului”. Documentul reprezintă o concretizare a Declarației de la Terezin, de anul trecut, avînd ca principal obiectiv stimularea procesului de restituire a bunurilor confiscate de nașiști și colaborașiști în perioada Holocaustului [sustrase din avuția comună a românilor iobagi, recuperată de la paraziți prin exproprieria comunistă]. Documentul evidențiază rolul benefic al colaborării între comunități evreiești locale și organizații evreiești internaționale ca W.J.R.O. [Pe care organele de apărare a intereselor românești ar fi trebuit să o cerceteze atent] Documentul va fi transmis fiecărei țări participante, la nivel statal, al societății civile și al organizațiilor evreiești. În ce ne privește - F.C.E.R. și Fundația „Caritatea”. A fost constituit un Consiliu de Conducere cu reprezentanți din toate țările aderente la document [Ce înseamnă această „aderare” ocultă? Sigur nu expresia voinței poporului român]. Pentru România [dar nu în interesul ei], prin Ministerul român al Afacerilor Externe, au fost nominalizați: director în M.A.E., Răzvan Roundu [Atenție la acești trepăduși ai altora, plățiți de contribuabilii români] și deputatul dr. Aurel Vainer, președintele F.C.E.R. [Care s-a plasat constant în poziții incompatibile cu Constituția].

Nr. 344-345 (1144-1145) - 1 - 31 iulie 2010. „Sunt necesare câteva precizări despre implicarea Federației în activitatea Fundației „Caritatea”. Fundația, înființată în 1997, este filiala în România a lui W.J.R.O. (Organizația Mondială pentru Restituirea Bunurilor Evreiești), avînd ca scop dobîndirea, revindicarea, deținerea, protejarea, administrarea și valorificarea bunurilor imobiliare comunitare evreiești restituite F.C.E.R. și/sau Fundației. Din 1980 de cereri depuse la Secretariatul Tehnic al Comisiei Autoritate Națională pentru Restituirea Proprietății a soluționat până în prezent 998 de dosare. În ce privește acordarea de despăgubiri, atunci cînd restituirea în natură nu mai e posibilă, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis un număr de 99 de decizii avînd ca beneficiar Fundația „Caritatea”. [Credeți că putem consulta undeva dosarele respective? Care ar mai fi rostul „clasificărilor”, întru protejarea prădătorilor națiunii?]. Aceste decizii urmează a fi fructificate prin acordarea de despăgubiri bănești în numerar și acțiuni la Fondul „Proprietatea”. [Așa au pierdut românii controlul și asupra ultimelor active valoroase ale economiei lor] [...]. Este foarte important ca, în condițiile puternice de diminuări a pieței imobiliare, să se obțină aceste sume din partea statului român, care să fie folosite de către F.C.E.R. pentru D.A.S.M., prereservarea patrimoniului evreiesc, educație iudaică”.

[Priorități românești - doar dacă ne aflăm sub ocupație... Cine să verifice pretențiile la „patrimoniul strămoșesc” al unei comunități intrate în România după 1800, prin colonizare fanariotă și emigrare ilegală, care a avut mult timp restricții în materie de achiziție de proprietăți - din temeri de pierdere a controlului economic în favoarea invadatorilor, ce s-au dovedit întemeiate?].

Nr. 370-371 (1170-1171) - 1 - 31 octombrie 2011 „SAMUEL IZSAK: Crește spectaculos numărul de cereri rezolvate [...] Demersurile pentru înființarea Fundației Caritatea au început în 1990, în urma unei inițiative a unor persoane fizice din Israel, care au luat contact cu guvernul României [Cu cine, mai exact?], pentru a evalua posibilitățile de retrocedare a bunurilor evreiești confiscate de autoritățile române înainte și după 1944. [Mai exact: retrocedate după 1944 și reconfiscate ulterior, în cadrul exproprierii comuniste]. [...] În momentul de față, Fundația Caritatea sprijină financiar F.C.E.R. în activitatea de renovare a Templului Coral cu 1,2 milioane lei. Pentru refacerea Sinagogii Mari din Iași, Fundația Caritatea sprijină financiar F.C.E.R. cu 450.000 de lei, alți 400.000 de lei din banii de la Fundația Caritatea sunt alocați de către F.C.E.R., prin departamentul său de specialitate, pentru lucrările de la Sinagoga Ortodoxă de la Oradea, în funcție de programul stabilit de F.C.E.R. pentru păstrarea patrimoniului său sacru (sinagogi, cimitire, băi rituale etc). [Era mai bine ca banii românilor să folosească în păstrarea patrimoniului lor sacru, ce se întîmplă a fi plasat chiar pe pămîntul lor strămoșesc] [...]. «Au fost costuri uriașe, la început, pentru a evalua tot ce se poate recupera [și mitui/cîștiga cu peșcheguri sau sinecure pe toți cei cumpărăbili], dar ele au fost acoperite din fonduri externe» [bună investiție, de risc minim, avînd în vedere capitalul exploatat de lașitate/ nesimțire a descărăreților locali], nu spune actualul director general al Fundației, SAMUEL IZSAK, într-un interviu acordat «Realității Evreiești» [...].

SAMUEL IZSAK: [...] Față de alte minorități naționale și culte religioase, suntem de departe cei mai avansați, datorită perseverenței noastre. [...] Dacă luăm în considerare toate cererile formulate în România, inclusiv cele ale persoanelor fizice, atunci vedem că se ajunge la 20% cereri rezolvate [Celorlalți, poate - dar nu evreilor „avansați”, care au beneficiat de un tratament de excepție, așa cum ar rezulta imediat din analiza activității ANRP (consultarea dosarelor, ascunse privirii publice)]. Și să nu uităm că în 2006, după ce Fundația Caritatea funcționează deja vreo șapte ani, erau 76 de cereri rezolvate. Până în 2010, erau peste 900 de cereri rezolvate, ceea ce arată o creștere de ritm spectaculoasă. [S-ar justifica cercetarea cauzelor „accelerării” începînd cu găștile trădătoare rotite la putere] [...].

Spre deosebire de alte comunități, cu care ne comparăm, evreii au o situație specială. Se știe că sute de mii dintre ei au plecat și acum este foarte dificil să reconstituim un dosar de retrocedare [Mai ales cînd au declarat că renunță la avere de bunăvoie, ca să o poată șterge din temnița în care ne-au închis/lăsat pe noi]. Să mai adăugăm și că legea prevede că solicitările trebuia să fie depuse până la o anumită dată, care a trecut. [S-au găsit soluții pentru oricîte repuneri în termen]. [...] Dar trebuie înțeles că noi nu ne ocupăm de persoane fizice, ci numai de comunități. [...] Acum se dau exclusiv prin Fondul Proprietatea. În trecut, s-a dat și o parte în numerar [Gaură neagră... de care muritorii de rînd sunt feriiți]. Avem acțiuni la FP în valoare de peste 100 de milioane de lei [Și aici nu intră ce s-a dat particularilor! Fondul putînd fie deci denumit „Proprietatea asupra României” și la care primim dividende [...]. Unii se întreabă de ce ne băgăm noi, cînd este patrimoniul dumealor. Dar acest patrimoniu a fost realizat cînd în România erau 800.000 de evrei [...]. La conducerea F.C.E.R. se știe că fără fondurile de la Fundația Caritatea nu s-ar putea întreține patrimoniul existent, rămas după plecarea a sute de mii de evrei” [...].

Nr. 396-397 1 - 31 decembrie 2012 „Deputatul F.C.E.R., dr. Aurel Vainer, a participat la Conferința de la Praga «Îndrumare și bune practici [Dacă nu ar fi vorba de un ucuz fanariot, s-ar vorbi de „practici bune”] în restituirea/compensarea proprietăților imobiliare confiscate de nașiști, fasciști și colaboratorii lor în perioada Holocaustului. [...] Conferința s-a derulat în zilele 26 - 29 noiembrie 2012, sub auspiciile vice prim-ministrului și ministrului de Externe al Republi-

cii Cehe, Karel Schwarzenberg, fiind organizată de Institutul pentru Moștenirea Shoah-ului, în cooperare cu Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehe și Fundația „Forum 2000” [Ce contează cîte membre are o carcațiță?]. După sesiunea de deschidere, au urmat sesiuni de lucru pe tematici: 1. Proprietatea comunitară și religioasă [Sfîntă și istorică oriunde s-a întins - mai ceva ca la Ierusalim]; 2. Proprietatea privată [Aici ar intra o bună parte din România]; 3. Proprietatea a cărei moștenire nu a fost reclamată [Numai bună pentru industria holocaustului; de ce să rămîină statului român?]; 4. Rolul organizațiilor și instituțiilor internaționale [Ehe, îl vedem]; 5. Media - percepție publică și posibile soluții [Traducere: propagandă acoperitoare a jafului]; 6. Probleme economice și posibile rezolvări [S-au implementat între timp]. Conferința s-a constituit într-un util schimb de informații despre legislații, bune practici [Bune pentru ce? Și pentru cine?] și experiențe din diferite țări participante, la care și-au adus contribuția și reprezentanții ai delegației guvernamentale române. S-au făcut remarcate intervenția directorului general în Ministerul român al Afacerilor Externe, Răzvan Rusu [De adăugat pe lista roșie], și intervenția dr. Aurel Vainer [Neobositul nostru hărțuitor]. [...] O atenție specială a fost acordată proprietăților particulare evreiești care, în cea mai mare parte, nu au fost reclamate, dar fiind deținute în lagărele naziste ale evreilor din Transilvania de Nord, aflată, în anii Holocaustului, sub jurisdicția Ungariei fasciste [Vor plăți contribuabilii români - de azi - despăgubiri și pentru că proprietățile celor lichidați de Ungaria supusă de Hitler au (re)ajuns în patrimoniul nostru național, prin etatizarea comunistă (vezi și cele dirijate spre GEC/CASBI/FEGM - de care ne vom ocupa separat)]. Pentru abordarea și soluționarea acestui complex proces de restituire, vorbitorul a solicitat sprijin din partea unor foruri internaționale. [...] președintelui Comisiei din Israel privind Investigarea Proprietăților Confiscate în timpul Holocaustului, Colette Avital [Numai bună de președintă a României, nu-i așa?]

[...] O notă aparte a constituit-o intervenția baroneșei Ruth Deech, care a arătat că Polonia nu a aderat la Declarația de la Terezin, din 2009, privind îndrumarea și bunele practici pentru restituirea proprietăților, nu există legislație în Polonia pentru restituirea lor [Deci se poate rezista, dar noi nu suntem polonezi...] și este nevoie de o schimbare a percepției poloneze legată de această problemă. [Absolut! Populația trebuie să-și înțeleagă interesul (apărat de parlamentari-decamdată în ciuda orbirii ei) de a plăti taxe... pentru ca banii să ajungă în Israel. Sau de a face loc acestora pe patul de spital, ca prioritari medical; sau de a aștepta ca întii să li se reconstruiască lor averea acaparată de comuniști etc etc.]

[...] A fost semnată Declarația de la Praga, în care au fost subliniate: • necesitatea continuării procesului de restituire/compensare a proprietăților [În vederea căreia s-a operat probabil căderea comunismului]; • folosirea proprietăților fără moștenitori [ce intră în proprietatea țării - în mod normal] în scopuri educaționale privind istoria Holocaustului [Deci ca arme contra noastră, în războiul pentru sens]; • constituirea de parteneriate între guverne, organizații internaționale, comunități [ce eufemism pentru mafia retrocedarilor!] pentru soluționarea nedreptății confiscărilor [comuniste, dorite/ reușite de evreii ilegalistați]; • urgențarea legislațiilor naționale privind protecția memorialelor și a cimitirelor evreiești [prioritară față de îngrijirea cimitirelor băștinașe]; • susținerea de către Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul European, OSCE a principiilor formulate în Declarația de la Terezin [Nu acesta este rolul CEDO?]; • sprijinirea Institutului pentru Moștenirea Shoah-ului în publicarea unor informări regulate despre evoluția procesului de restituire [Cu condiția sa fie ascunse detaliile]; • alcătuirea unor programe de compensare care să echivaleze valoarea proprietăților la nivelul pieței actuale [Asta în timp ce goimii vor fi tratați cu valorile minime - pentru teren agrar, din grila notarilor - oricît ar fi valorat terenurile lor]; • asigurarea că arhivele naționale sunt deschise și accesibile [Nu și nouă! Doar cui trebuie.]; • îndrumarea și bunele practici în restituirea/compensarea proprietăților [„bune practici” nu e o stîngăcie a traducerii indicațiilor, ci o reamintire că trebuie executate cu supunere]; • ajutorarea cât mai rapidă a supraviețuitorilor Holocaustului în timpul vieții [Lasă că va merge și după - chiar și spre străneponi]. În Declarație, un element important în bunele practici îl constituie dreptul de a reclama proprietățile confiscate în anii Holocaustului sau ai totalitarismului [Fiți atenți mai ales aici! E vorba de comunismul pentru

care au luptat evreii emancipați. El a fost just, progresist - doar înspre noi. Dar față de evreimea bogată, a fost totalitar/retrograd] atât de cetățenii țării respective cât și de cei aflați în străinătate, ale căror familii au deținut respectivele proprietăți [Ceea ce înseamnă că „parlamentul” nu mai dă legi în favoarea cetățenilor „reprezențați”, ci a străinilor mituitori]. Alt element de interes prevăzut în Declarație: lipsa istoricilor specializați și a arhivarilor care să ajute reclamanții la identificarea potențialelor titluri de proprietate”. [Au fost perioade cînd arhiviști care căutau acte pentru evrei primeau spor la salariu; se găsesec deci soluții - românii pleșcari sînt dispuși la orice pentru un os].

Nr. 404-405 (1204-1205) - 1 - 30 aprilie 2013 „AGENDA DEPUTATULUI ȘI PREȘEDINTELUI F.C.E.R.

[...] Deputații dr. Aurel Vainer - Federația Comunităților Evreiești din România (F.C.E.R.), și prof. Ovidiu Ganz - Forumul Democrat German din România (F.D.G.R.), de la Grupul Parlamentar al Minorităților Naționale (GPMN), au solicitat adoptarea, față de textul inițial, a următoarelor propuneri [vom studia ulterior baletul tandru între minoritățile unite de interesul comun al jefirii noastre]: 1. specificarea intervalului în care au fost preluate abuziv imobilele vizate de lege, respectiv, 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989. 2. adăugarea la articolul 1, după alineatul 4, a încă unui alineat în care să fie menționat faptul că „prevederile prezentei legi se aplică și în cazul situației specifice a unor bunuri imobiliare care au aparținut minorităților naționale. 3. extrapolarea inaplicabilității dispozițiilor legii nu numai în cazul hotărîrilor judecătorești definitive și irevocabile, incluse în articolul 7, alineatul 2, și asupra restituirilor pe amplasamentele inițiale. [Căci pentru populime, judecătorii au fost instruiți să folosească formula „x hectare arabii”, evitînd cu orice chip localizarea.]. 4. adăugarea a încă doi membri - un reprezentant al Consiliului Minorităților Naționale și un reprezentant al Cultelor Religioase - în componența Comisiei Naționale pentru restituiri [...]. 8. mărirea termenului de decădere de la 90 de zile la 6 luni pentru completarea înscrirurilor în dosarele de punere la entitățile investite de lege de către persoanele îndreptățite, așa cum apare în articolul 32, alineatul 1 [nu însă și pentru urmașii țărănilor, prinși în capcana legii 18]; valabilitatea introducerii cererilor de restituire în termen de un an de la data intrării în vigoare a legii pentru proprietarii stabili sau urmașii lor direcți cu domiciliul inițial în străinătate. [Noă repunere în termen, ca să se poată napusti și evreimea care nu a crezut în oportunitate]; Deputații F.C.E.R. și F.D.G.R. au propus autorilor proiectului de lege să ia în considerare cazurile cultelor religioase și minorităților naționale, în care nu este respectat principiul echității, respectiv achitarea de compensații pentru clădiri naționalizate și demolate [...]. Bunurile imobiliare ale F.C.E.R., în care au funcționat organizațiile ORT, OSE, Joint, au fost supuse imediat naționalizării printr-un Decret al Consiliului de Miniștri din 1949, din care cauză nu au fost depuse cereri de retrocedare, multe din aceste clădiri nemaifi-gurînd în evidențele comunitare”.

Nr. 414-415 (1214-1215) - 1 - 31 octombrie 2013. „Aurel Vainer, a arătat, în cuvîntul său, în fața Camerei Deputaților: [...] După 23 august 1944, evreii au fost repuși în drepturi totale. S-au restituit proprietățile și vreau să spun că procesul de restituire a proprietăților nu a durat precum știți că durează astăzi. [Mare atenție la această indiscreție/scăpare!!! Știînd asta, ne vom întreba ce s-a întîmplat după 1948, cînd evreilor li s-au luat cumva proprietățile (apartamente, sedii de firme, băcănii, circiumi, farmacii etc.) proaspăt recuperate. Cum de nu s-a declanșat un uriaș protest cu ocazia exproprierii comuniste? Cum de cei expropriați nu s-au răfuit cu evreii expropriați, ajunși și ei în Israel, pînă la urmă? Tocmai acolo, unde s-au strîns marii promotori ai internaționalismului, se stînge/ineacă lupta de clasă - în frăția naționalistă/etnică? Nu cumva s-a procedat la un reglaj (facilitat de faptul că în perioada respectivă aparatul financiar era controlat de evrei) - rămas secret pînă astăzi? Reglaj de la care trebuia să plece reconstruirea din 1990 - și ea ținută secretă? (căci nimeni - în afară de grupul din spatele/în jurul) nu dispune de vreo situație a ce/cui/cît și cum s-a retrocedat]. Vă dau un exemplu: proprietățile tatălui meu din Ștefănești de Botoșani, le-a luat înapoi în două săptămîni sau o lună maximum [...]. Iată că poporul român s-a arătat foarte deschis, să spun așa, în a ne reda toate drepturile de cetățenii ai României. Au venit însă alte vremuri, vremurile comuniste” [...].

Știm ce vremuri au venit la 23 august și cine s-a cocoțat la putere atunci. Nu știm însă ce s-a întîmplat mai departe, cînd evreii au făcut „alia”, aparent lăsați în fundul gol de regimul pe care l-au instalat...

VA URMA

„INVAZIE” - Imagine realizată de AUREL MANEA prin programul Disco Diffusion